

Fattigvæsenet endog i en ret tidlig Alder. Disse Folk kunne jo umulig bidrage noget til en saadan Forsikring, de kunne umulig opspare noget, siden de netop trænge til offentlig Støtte. Der er et endnu større Antal, som bevæger sig paa Grænsen af Fattigvæsenet, som holder sig uden for Fattigvæsenet, men med Nød og næppe. Deres Æresfølelse forbyder dem at søge det offentlige Støtte, naar de nogenlunde ere i Stand til at ernære sig selv, men heller ikke fra deres Side kan man vente, at de kunne være i Stand til at opspare noget til deres Alderdom. Naar en saadan Alderdomsunderstøttelse skulde træde i Kraft, vilde den efter min Mening komme til at forme sig saaledes, at Staten til Eksempel gav et Tilskud til dem, som havde været i Stand til at skaffe sig en Indtægt i deres Alderdom ved Hjælp af den frivillige Forsikring. Hvis man saa kun vilde give en efter Statens Tilskud til de andre afpasset Understøttelse til dem, der ikke havde været i Stand til at opspare sig noget, vilde de komme i den Stilling, at de nødvendigvis maatte lide Nød. De vilde altsaa ikke være sikrede mod økonomisk Elendighed i deres Alderdom, de vilde absolut komme til at lide, dersom man ikke ydede dem mere end det Tilskud, man ydede til dem, der havde forsikret sig selv. Men ydede man dem mere, kom man jo til at gaa bort fra det Grundlag, som den ærede Minister har antydet: den frivillige Forsikring. Jeg tror imidlertid ogsaa, at det er en temmelig ringe Del af Befolkningen, som vil være i Stand til at sikre sig noget, der har Betydning i Alderdommen. Vi have jo diskuteret dette Spørgsmaal udførlig tidligere, da den forhenværende Finansminister og Konseilspræsident Estrup forelagde sit Forslag til Alderdomsunderstøttelse for ubemidlede. Da gennemgik man meget nøje Muligheden af at komme i Betragtning ved denne Alderdomsforsørgelse, og det viste sig, at den Del af Befolkningen, som kunde komme i Betragtning der, var overordentlig ringe. Naar man tænker sig, at en Mand eller Kvinde i 49 Aars Alderen vilde søge at skaffe sig den Understøttelse, som det nævnte Lovforslag tilsigtede at yde, vilde det i Løbet af 15 Aar koste for Mænd 41 Kr. 26 Øre, for Kvinder 45 Kr. 64 Øre aarlig, og det tør man ikke gøre Regning paa, at Mænd og Kvinder af Arbejderklassen ere i Stand til at yde. Alt dette haaber jeg imidlertid, at man skal komme til at drøfte nærmere, dels naar Sagen bliver henvist til et Udvalg, og dels

under senere Forhandlinger; og derfor tror jeg, at naar vi endelig skulle til at løse Spørgsmaalet, ville vi blive nødte til at løse det paa et Grundlag, som kommer det foreliggende Forslag ret nær, hvis Spørgsmaalet da skal løses saaledes, at det i Virkeligheden kommer de fattige og ubemidlede til gode.

Den ærede Minister bemærkede endvidere til vort Forslag, at det svækkede den nugældende Lovs Selvhjælpsbestemmelser. Dette kan jeg imidlertid ikke erkende. Jeg maa tværtimod sige, at det netop tager Sigte paa at tilskynde dem, som muligvis ere i Stand til at opspare noget for Alderdommen, til at gøre dette, ligesom det ogsaa tilskynder Legatbestyrelser, Arbejdsgivere og Forældre til at hjælpe de gamle ud over, hvad Loven tilsiger dem. De Eksempler, som den højtærede Minister nævnedes paa, at Legatbestyrelser undlode at give gamle Folk Legater, indtil de havde set, hvorledes Kommunen vilde stille sig med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen, vilde altsaa ikke forekomme. Denne omgaaende Bevægelse vil ikke behøves efter vort Lovforslag, idet vi nemlig bestemme, at en Indtægt paa 60 Kr., som haves af de gamle i Form af Legater, Livrenter, Gaver eller Understøttelser, eller i Form af et Hus, hvis Lejeværdi giver dette Beløb, ikke skal tages i Betragtning, naar vedkommendes Trang skal bedømmes. Herved siger man altsaa til alle de ubemidlede i Samfundet: Hvis I ere i Stand til at opspare noget til eders Alderdom, saa spar blot sammen, thi hvis I gøre det, kommer det eder til gode, naar I blive gamle, og det svækker ikke den Alderdomsunderstøttelse, som I have Krav paa at faa fra Staten eller fra Kommunen. Dette gør den nuværende Lov, idet man jo — det viser hele Forholdet — tager Hensyn til saadanne Indtægter og regner dem fra. Den gældende Lov svækker netop Lysten til selv at skaffe sig noget. Dette vil vort Lovforslag imidlertid ikke gøre, i alt Fald ikke inden for disse Grænser, som vi have fastsat. Vi sige til de Arbejdsgivere, som muligvis ville støtte deres gamle Arbejdere: Hvis I støtte dem med en Sum

Rettelse:

Sp. 1167, L. 27 f. o.: „Merudgiften“ læs: „Udgiften“.